

ת"פ 7864/11/15 - מדינת ישראל נגד א' ר'

בית משפט השלום בראשון לציון

03 נובמבר 2015

ת"פ 7864-11-15 מדינת ישראל נ' ר'

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה

נגד

א' ר'

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יניב פרטוק

הנאשם באמצעות שב"ס

ב"כ הנאשם עו"ד גיל גבאי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני ממנה את עו"ד גבאי לייצג את הנאשם מטעם הסניגוריה הציבורית בת"פ 7864-11-15.

ניתנה והודעה היום כ"א חשוון תשע"ו, 03/11/2015 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה

הכרעת דין

עמוד 1

אני מרשיע את הנאשם על פי הודייתו בעובדות כתבי האישום המתוקנים בעבירות כדלקמן:

ת"פ 7864-11-15:

איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

תקיפה סתם, עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

ת"פ 16926-05-15:

הסגת גבול, עבירה לפי סעיף 447 לחוק העונשין.

גניבה בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 384 ביחד עם סעיף 29 (א) לחוק העונשין.

ניתנה והודעה היום כ"א חשוון תשע"ו, 03/11/2015 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

עניינו של גזר הדין שלפניי הוא בהודאת הנאשם והרשעתו על פי הודאתו בעובדות שמשני כתבי אישום נפרדים. בראשונה, מבחינה כרונולוגית, מלכתחילה הוגש כתב אישום בת"פ 16926-05-15 שעל פי הודאת הנאשם, מדובר בהתפרצות לבית עסק וגניבת רכוש בעליה. אכן, במהלך הדיון שלפניי דהיום תוקן כתב האישום להסגת גבול, לכך אתייחס מאוחר יותר. בעקבות כתב אישום זה, ומן הסתם בקשה למעצר הנאשם עד לתום ההליכים, שוחרר ביום 26.05.15 לתנאים מגבילים, בין היתר מעצר בית. והנה, בחלוף תקופה שבה נתון היה הנאשם בתנאים מגבילים, עבר העבירות שבכתב האישום השני 7864-11-15.

עובר לדיון דהיום הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון. הסדר הטיעון הוא כמכונה במקומותינו הסדר טיעון דיוני. שני כתבי אישום תוקנו, הנאשם הודה בעובדות כתבי האישום המתוקנים, הורשע והצדדים טענו לעונש, כל אחד כפי טעמיו.

כאן המקום לפרט במה הודה והורשע הנאשם. הנאשם הודה כי ביום 02.05.15, בשעה 11:30, הסיג גבול בצוותא חדא עם אחד, ראובן גולן למחסן מסעדה המכונה "פיצה דומינו" בעיר נס ציונה. הסגת הגבול הייתה לשם ביצוע גניבה או פשע באותו מקום. השניים גנבו מהמקום פריטים שמפורטים בכתב האישום: מכשיר ריתוך, קומפרסור, כלי עבודה מנירוסטה, 4-5 ארגזי כלים חד פעמיים, אריזות פסטה, 3-4 ארגזי בקבוקי שתייה שהכילו 24 בקבוקים, מספר שקיות ניילון ובלון גז. על פי עובדות כתב האישום ערך הגניבה נע בין 8,000 ₪ ל- 10,000 ₪. הנאשם הורשע עם כך בעבירות של הסגת גבול ביחד עם אחר וגניבה ביחד עם אחר.

בת.פ. 7864-11-15 הודה הנאשם כי בהיותו במעצר בית כפי שפירטתי לעיל ביום 31/10/2015 סמוך לשעה חמש וחצי אחר הצהרים בעת שהיה במעצר הבית החל ויכוח בין הנאשם לאימו המתלוננת על רקע רצונו להפר תנאי מעצר הבית בהם הוא נתון. במהלך הויכוח הטיח הנאשם ברצפה את מכשיר הטלפון בו הוא דיבר ופירק אותו. אחר כך שבר חפצים בבית וכאשר ניסתה אימו למנוע ממנו לעשות כן איים עליה ואמר לה: "יש לך מזל שאת מבוגרת לא יודעת מה הייתי עושה לך". בתגובה לכך ניסה גיסו של הנאשם להפריד בין הנאשם לאימו ובתגובה לכך סטר הנאשם לגיסו בפניו וזה הגיב בסטירה לפניו של הנאשם. באותן נסיבות שבר הנאשם צלחת, קומקום מחרסינה ואת הטלפון כמתואר. משום הודיית הנאשם בעובדות הללו הורשע הנאשם בעבירות של איומים כדבריו לעבר אימו ותקיפה סתם בכך שסטר לגיסו. יצוין כי במסגרת ההסדר נמחקה עבירת ההיזק לרכוש במזיד.

בדיון דהיום טענו הצדדים לעונש. ב"כ המאשימה מצא כי מעשיו של הנאשם חמורים ביותר, הן עבירות הרכוש של הסגת גבול והגניבה כמו גם חומרה בכך שהנאשם איים על אימו בדברים שציטטתי לעיל וסטר לגיסו. ב"כ התביעה עתר לעונש מאסר של תשעה חודשים. לפי שיטת התביעה מתחם העונש ההולם, כדברי תיקון 113 לחוק העונשין הוא מאסר לחודשים מספר.

ב"כ הנאשם התנגד לשיטה זו של התביעה. עיקר הטענות של הסנגור נסב אודות גזר דינו של אותו גולן ראובן, שותפו של הנאשם. זאת משום שעל פי הסדר טיעון שבין גולן ראובן לבין התביעה הוסכם כי עונש המאסר בגין מעשיו של גולן בהסגת הגבול והגניבה, כמו גם תיק נוסף של גניבה יהא שישה חודשי מאסר בפועל. הצדדים חלוקים היו בעניינו של גולן בדרך הפעלת המאסר המותנה שעמד נגד גולן למשך שלושה חודשים. המחלוקת היא האם לצבור את עונש המאסר המותנה למשך שישה חודשים באופן שתקופת המאסר הכוללת תהא למשך תשעה חודשים או שמא לחפוף את עונש המאסר המותנה. סופו של דבר שבית המשפט גזר על גולן ראובן עונש מאסר למשך שבעה חודשים ויש להדגיש כי ראובן גולן היה עצור עד תום ההליכים באותו עניין.

טוען ב"כ הנאשם כי גישת התביעה אינה במקומה. ראשית, על פי מעשה הנאשם מתחם העונש ההולם איננו דווקא מאסר בפועל אלא יכול שיתחיל ממאסר על תנאי ועד כדי מאסר בפועל. ועוד טוען ב"כ הנאשם כי אם בגין מעשיו של ראובן גולן הסכימה התביעה, במנותק משאלת המאסר על תנאי, לעונש מאסר למשך שישה חודשים, כאשר לגולן ראובן מאסר על תנאי בר הפעלה, עבר פלילי מכביד ביותר והוא הורשע בשני כתבי אישום של גניבה אזי עונשו של הנאשם שלפני חייב להיות קל הרבה יותר. עוד מדגיש ב"כ הנאשם כי למעשה

אין לנאשם עבר פלילי וזאת משום שהרשעתו האחרונה של הנאשם היתה מלפני תשע שנים בעבירה של תקיפה סתם. אף ההרשעות האחרות שבגליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם הן מלפני שנים רבות.

סוף דבר שלפי שיטת בא כוח הנאשם ראוי לגזור על הנאשם עונש שלא יהיה בו כדי מאסר בפועל וזאת משום שהנאשם היה עצור בגין בקשת המעצר עד תום ההליכים מיום 2/5/2015 ועד יום 26/5/2015. כמו כן בגין עבירות האיומים והתקיפה נעצר ביום 31/10/2015 ועד היום. עוד ציין בא כוח הנאשם כי הנאשם היה במעצר בית תקופה ארוכה מאוד, מיום 26/5/2015 ועד ליום 31/10/2015 ויש לקחת זאת בחשבון בעת גזירת דינו של הנאשם.

בבואי לגזור דינו של הנאשם מחוייב אני, כך על פי החוק לקבוע מתחם עונש הולם. בפתח הדברים אומר שאינני רואה עין בעין חומרת מעשה הנאשם בעבירות האיומים כלפי אימו ואותה סטירה שסטר לגיסו. אני סבור שאין לנתק הרקע למעשה עם המעשה. הנאשם היה במעצר בית תקופה ארוכה ביותר. אין צורך להוכיח והדבר ברור הוא כי מעצר בית תקופה ארוכה יוצר לחצים ומתחים ואני מקבל דברי ב"כ הנאשם שזה הרקע. מעבר לכך אני סבור שהאיון כלפי אימו הינו איון ברף נמוך ביותר. יש בסיס לסברה שיותר מאשר מדובר באיום מדובר במילים שיש בהן להשפיל את אימו. באשר לסטירה לגיסו. עצם העובדה שהגיס סטר לנאשם בחזרה מראה על אי חומרת המעשה שהרי אם היה הנאשם אדם אלים לא היה מעז הגיס להחזיר מנה אחת אפיים.

יחד עם זאת, אני סבור שיש לבחון הסגת הגבול והגניבה באופן מהותי ולא פורמלי. אכן על פי הסדר הטיעון תוקן כתב האישום באופן שעבירת ההתפרצות לבית העסק שונה להסגת גבול אלא שתמונת המצב הכוללת היא קרובה יותר מבחינה מהותית לעבירת ההתפרצות לבית עסק והגניבה. כפי שקבעתי במקרים רבים אחרים אין להקל ראש במעשי גניבה מתוך בתי עסק. בתי עסק מפרנסים את בעליהם ופגיעה בכך היא פגיעה במקור פרנסה, לפי שיטתי פגיעה במקור פרנסה של אדם הוא מעשה חמור ביותר. אדם שלא עובד פוגע באחר העובד. ובכך אני רואה החומרה.

כשאני משקלל השיקולים הצריכים לעניין ובמיוחד הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, חומרת העבירה והערך החברתי שנפגע כאשר מלוא חומרת המעשה הוא בעבירות הרכוש אני סבור שמתחם העונש ההולם הוא מאסר.

השאלה היא אורך המאסר בתוך המתחם.

אי אפשר להתעלם, ולדעתי אסור להתעלם מן ההשוואה שבין עונשו של גולן ראובן לבין העונש שיושת על הנאשם. הנתונים המבדילים כפי שבאו לידי פירוט בדברי הסנגור ובסיכומם לעיל יש בהם כדי לקבוע עונש אחר. אף אני סבור כדעת הסנגור שיש לעשות השוואה בין עונשו של גולן ראובן אשר נדון לשישה חודשי מאסר בפועל. לפיכך נקודת המוצא היא עונש זה המשליך על עונשו של הנאשם.

כמו כן בבואי לגזור דינו של הנאשם לקחתי בחשבון הודיית הנאשם חסכון זמן שיפוטי, כמו גם עבר פלילי שאינו מכביד בלשון המעטה.

אשר על כן, אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

חודשיים מאסר בפועל.

עונש המאסר ירוצה בניכוי תקופת מעצרו של הנאשם כדלקמן: מיום 2/5/2015 ועד ליום 26/5/2015.

מיום 31/10/2015 ועד היום.

5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מיום שחרור הנאשם ממאסר לא יעבור הנאשם עבירה נגד הרכוש למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין, או עבירת אלימות כלפי גוף אדם.

אינני משית על הנאשם סנקציה כספית.

אני מורה לממונים על מעצרו של הנאשם ליתן לנאשם 5 שיחות טלפון על חשבון המדינה.

המוצגים: ייעשה בהם על פי שיקול דעתו של הממונה על החקירה.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"א חשוון תשע"ו, 03/11/2015, במעמד הנוכחים.

אברהם הימן, סגן נשיאה

